Utorak, 07.10.2014.g.

U zadnjih nekoliko mjeseci imam velikih duhovnih borbi, a posebno u

zadnje vrijeme.

PUNO PADANJA U GRIJEHE.

I sve je to počelo od kada sam počeo raditi svoju struku, diplomirani sam

pravnik, i od kada sam, nakon više godina bez posla, počeo raditi kod

jednog poslodavca koji mrzi Boga i koji je činio i čini puno zla u svojem

životu svima oko sebe.

Ispočetka je to bilo nekako u okviru normalnog posla, sa više ili manje

stresnih situacija, redovna plaća, mala ali na koju sam dobrovoljno

pristao.

I ja sam nekako bio radostan što sam radio i što je moja obitelj s time

bila zadovoljna.

JA SAM HTIO RADITI ALI JOŠ VIŠE SAM HTIO SAMO VRŠITI

BOŽJU VOLJU ZA MOJ ŽIVOT.

I zato sam se, prije samog prihvaćanja posla, dosta molio Gospodinu da

mi dadne za spoznati da li On želi da idem na taj posao, kod tog

poslodavca za kojeg sam znao kakav je i da me čekaju velike kušnje, jer

sam za njega radio prije 16 godina. I sa našim dragim župnikom sam o

tome razgovarao i molio ga da mi kaže što osjeća za mene i taj posao.

Uglavnom, svi znakovi su ukazivali na to DA GOSPODIN MENE ŽELI

NA TOM POSLU, KOD TOG POSLODAVCA.

Već na početku je bilo velikih kušnji. OSJEĆAJ DJELOVANJA ZLOGA.

I već sam nakon 2-3 dana mislio napustiti taj posao jer sam osjećao da

tu IMA SVEGA VIŠE NEGO POSLA. No, Gospodin me smirio,

prepoznao sam što hoće od mene, ŠTO JE NJEGOVA VOLJA ZA

MOJ ŽIVOT U TIM TRENUCIMA, i nastavio.

No, moj poslodavac i dalje je činio, SEBI I DRUGIMA, razne loše

stvari. Pokušao je ponekad i meni ali sam mu se ja nekoliko puta

suprotstavio pa se nekako povukao. Kasnije sam vidio da je TO TADA

BILA VELIKA DUHOVNA BORBA DOBRA I ZLA.

Moja krunica oko vrata kod mojeg je poslodavca izazvala nekoliko puta

velike reakcije srditosti, mržnje, agresivnosti.

To i još neke situacije su mi jednostavno pokazale, GOSPODIN MI JE

DAO ZA SPOZNATI, da tim čovjekom vlada zli, DA GA U

POTPUNOSTI KONTROLIRA VEĆ GODINAMA, DA MU JE

BESPOVRATNO PREDAO SVOJU DUŠU U ZAMJENU ZA VELIKE

MATERIJALNE STVARI KOJE MU JE DAO.

A S TIM MATERIJALNIM STVARIMA STEČENIM NA RAZNE

NAČINE SA VRLO MALO MORALA I SVEGA DRUGOG, ON JE

ČINIO MNOGO ZLA SVIMA OKO SEBE.

TIME JE ZLI GODINAMA USPIJEVAO DA PREKO NJEGA

POVRIJEDI MNOGE LJUDE, IZAZOVE MNOGO GRIJEHA, MRŽNJE,

SRDITOSTI, KLETVI, LAŽI, PRIJEVARA, OGOVARANJA,

BEZBOŽNOSTI.

Ja sam s vremenom shvatio da me Gospodin nije tu poslao da mu

pomognem spasiti dušu tog čovjeka, JER SE ONA DOBROVOLJNO

PREDALA ZLOME, VJEČNO, BESPOVRATNO, nego da mu pomognem

da se možda nekako spase mnogi dragi ljudi koje sam sretao na svom

poslu a na koje je zli preko mojeg poslodavca djelovao i vukao ih u

propast.

I OPET, KADA SAM TO SPOZNAO, PRIHVATIO SAM SE S

RADOŠĆU SVOJEG POSLANJA I KROZ POSAO I DRUŽENJA SAM

SVIMA SVJEDOČIO SVOJU VJERU I ŽIVOT PO BOŽJIMA

ZAPOVIJEDIMA.

IMAO SAM ČISTU I POSTOJANU VJERU, PROŽETU SA PUNO

MISA, MOLITVE, MILOSRĐA I DOBRIH DJELA, I SVJEDOČENJE

SVEGA TOGA U MOJEM SVAKODNEVNOM ŽIVOTU SAM

PRIHVATIO KAO SVOJE ŽIVOTNO POSLANJE.

No, polako sam počeo shvaćati da se nešto i sa mnom događa. Da sam

počeo češće padati u grijehe, da sam počeo razmišljati o počinjenju nekih

grijeha za koje sam mislio da sam ih se davno riješio.

Najprije nisam tri mjeseca dobio plaću. I nekako sam se s tim nosio bez

nekih stresova i grijeha jer smo imali dovoljno doma za život a

poslodavac je imao materijalnih stvari i trebao je doći do novca te je

obećao da će mi onda sve isplatiti.

Tako je i bilo, no ta kušnja je ipak dugo trajala i u mene su se počele

uvlačiti razne misli kako da se ja snađem i da si od poslodavca na neki

drugi način naplatim.

Bez obzira što sam dobio tri plaće i sve troškove, TE MISLI SU

OSTALE U MOJOJ GLAVI.

SADA ZNAM DA MI IH JE ZLI USADIO A JA SAM IH

NASTAVIO NESVJESNO RAZVIJATI RADI SVOJE LJUDSKE

GRIJEŠNOSTI.

Plaća mi je bila mala no na takvu sam pristao a i poslodavac je obećao da

će mi ju s vremenom, kada dođe do novaca, i podići.

I onda se u meni počela javljati misao da mi je plaća mala, da mi ju je

već poslodavac trebao podići, da sam mu ja napravio velike stvari u poslu

i spasio mu puno novaca, da me je već morao nagraditi, itd.

No, još uvijek sam se uspijevao boriti s tim mislima i sam sebi odgovarati

da sam ja na tu plaću dobrovoljno pristao, da je stvar poslodavčeve volje

da li će mi plaću dići, da ako nisam zadovoljan da mogu otići, da mi je

poslodavac dao posao kada mi ga nitko drugi nije htio, itd.

JOŠ UVIJEK JE MOJA VJERA BILA DOVOLJNO ČVRSTA DA SAM

USPIJEVAO ODBIJATI NAPADE ZLOGA I NJEGOVIH ZLIH

DUHOVA.

I sve te misli i napadi su mi bili jako prisutni na poslu, gdje je moj

poslodavac svakodnevno činio puno zla svima oko sebe. A ja kao da sam

bio malo postrani i svima pomagao kako da se nose sa tim i svima

pomalo otkrivao što se događa i zašto je poslodavac takav.

I PRIMIJETIO SAM DA SAM I JA STALNO U NEKIM

RAZMIŠLJANJIMA KAKO DA SVOM POSLODAVCU OMOGUĆIM DA

ZAŠTITI SVOJE INTERESE NA RAZNE NAČINE A PONEKAD NA

LAŽNI I PRIJEVARNI NAČIN.

I DA SAM POČEO RAZMIŠLJATI KAKO DA I JA DOĐEM DO

NEKIH STVARI I MATERIJALNIH DOBARA KOJE ME NISU

PRIPADALE ALI BI MI NADOKNADILE MOJA MALA PRIMANJA.

A NISAM TO HTIO SVJESNO, ONO MOJE SVJESNO "JA" JE TO

ODBIJALO, JER TO SVE NIJE BILO MOJE I NA TO MALO ŠTO

SAM DOBIVAO SAM DOBROVOLJNO PRISTAO.

Pa su mi onda dolazile misli da se ja na tom poslu trošim na razne načine

koji nemaju veze s poslom i da bi si bar mogao uzeti neku materijalnu

satisfakciju.

JEDNOM RIJEČJU: STRAŠNO!

JOŠ STRAŠNIJE JE BILO TO ŠTO JA U SVEMU TOME NISAM

VIDIO NEKU VELIKU OPASNOST I ŠTO SAM POČEO TO NEKAKO

PRIHVAĆATI KAO SVOJE.

BAŠ STRAŠNO!

UOPĆE NISAM BIO SVJESTAN DA ME ZLI NAPAO

MAKSIMALNO, U ZLOM OKRUŽENJU GDJE JE VLADAO

SVIME. MOJIM POSLODAVCEM, MATERIJALNIM STVARIMA

KOJE MU JE DAO, ODNOSIMA KOJI SU TU BILI.

A JA SAM MU DOŠAO KVARITI RAČUN!

I JOŠ K TOME PUN VJERE I VJERNIČKOG

SAMOPOUZDANJA I POUZDANJA U BOŽJU VOLJU.

O, KAKO ME JE SAMO LUKAVO PRIPREMAO NA

POČINJENJE GRIJEHA!

"SNIMIO" ME U TANČINE, MOJE LJUDSKE SLABOSTI PROTIV

KOJIH SAM SE STALNO BORIO, PA JE TU NA JEDAN FINI I

ELEGANTAN NAČIN, KORISTEĆI I DRUGE LJUDE I RAZNE

SITUACIJE, POČEO U MOJE MISLI USAĐIVATI IDEJE O GRIJEHU

I GRIJEŠNOM PONAŠANJU KOJE SAM JA ONDA, NE SHVAČAJUĆI

DA TO NISU MOJE MISLI I IDEJE, POČEO RAZVIJATI NOŠEN

SITUACIJAMA I L JUDIMA KOJE JE ZLI KORISTIO KAKO BI JA

SVE VIŠE PADAO U GRIJEH.

Stvarno tada toga nisam bio baš posebno svjestan. Osjećao sam da se

nešto događa, da imam grješne misli, da činim neke sitne grijehe u tome,

ali sve je to bilo još daleko od pravih grijeha.

Kao, ako razmišljam o nekom grijehu to još uvijek nije grijeh jer ga

nisam počinio.

O, KAKVA JE TO DOBRA ZAMKA ZLOGA

I NJEGOVIH ZLIH DUHOVA! UVJERITI

NAS DA AKO SAMO RAZMIŠLJAMO O

GRIJEHU, DA TO NIJE GRIJEH.

O ITEKAKO JE!

PA NA MISI GOVORIMO U ISPOVIJEDI

"MIŠLJU, RIJEČJU, DJELOM I

PROPUSTOM".

O KAKO ZLI NAPRAVI DOBRU

PRIPREMU ZA NAŠE PADANJE U

GRIJEH!

I KADA UČINIMO TAJ GRIJEH, UOPĆE

NAM TO NE IZGLEDA KAO GRIJEH I

IMAMO STOTINU OPRAVDANJA ZAŠTO

SMO GA MORALI UČINITI.

Onda sam u ljeti otišao dva tjedna na godišnji. Pa se vratio.

I SPOZNAM DA KADA NISAM BIO PRISUTAN U PROSTORIMA

POSLODAVCA, I KADA NISAM BIO BAŠ U KONTAKTU S NJIM,

DA NISAM BAŠ RAZMIŠLJAO O NEKIM GRIJEŠNIM RADNJAMA,

LAŽNIM, PRIJEVARNIM I NEMORALNIM.

I polako shvatim jednu veliku istinu.

OKO MOJEG POSLODAVCA, U PROSTORIMA GDJE JE ŽIVIO I

RADIO, ŠIRILO SE VELIKO DUHOVNO ZLO.

SADA SAM SIGURAN DA OSIM ŠTO JE ON OSPJEDNUT ZLIM,

DA SE OKO NJEGA JOŠ VRTI MNOGO ZLIH DUHOVA KOJI ČINE

MNOGA ZLODJELA NA MNOGE NAČINE.

I JA SAM TOGA SVEGA POSTAO POMALO SVJESTAN ALI BEZ

IKAKVOG STRAHA ILI NEČEG SLIČNOG.

JER MOJA ČVRSTA VJERA U BOGA TO JEDNOSTAVNO NIJE

DOPUŠTALA. GOSPODIN ME JE TU ŠTITIO.

NO, PADANJA U GRIJEH, E, TOGA JE BILO SVE VIŠE. I MANJE

ODLAZAKA NA MISU. I MANJE MOLITVE. I MANJE DOBRIH

DJELA I DJELA MILOSRĐA.

TADA TOGA NISAM BIO SVJESTAN.

MORAM PRIZNATI DA JE ZLI ZA MENE BIO PRELUKAV I

PREPAMETAN.

ALI NIJE ZA GOSPODINA!

Kako sam spoznavao te moje grijehe, ja sam se protiv njih borio.

I UOPĆE NISAM BIO SVJESTAN KAKVA JE TO ŽESTOKA

BORBA BILA! TEK SADA TO POLAKO SHVAĆAM.

STALNO SAM VODIO BORBU SA LAŽIMA, PRIJEVARAMA,

NEMORALOM, OGOVARANJEM.

PA "PADNEM" U NEŠTO OD TOGA.

PA SE USPIJEM NEKAKO "DIĆI" I ZAKLJUČITI DA TO NIJE

DOBRO I DA JA TO NEĆU.

PA IPAK UČINIM NEŠTO OD TOGA. I NE PROMIJENIM

SVOJE DJELO, OSTANE TAKVO.

A MENE JE CIJELO VRIJEME KOPKALO ŠTO SAM ZNAO DA

TO ŠTO SAM UČINIO NIJE DOBRO, DA SE PROTIVI

BOŽJIM I LJUDSKIM ZAKONIMA, A JA TO IPAK OSTAVIM

TAKO.

O KAKO SMO MI LJUDI SLABI BEZ GOSPODINA!

Ali, koliko god zli i njegovi sve više napadali, ja sam se ipak borio kako

sam znao i umio.

SADA ZNAM DA SAM IMAO SVEKOLIKU DUHOVNU POMOĆ,

DA NISAM BIO SAM!

JER, AKO PADAM I PADNEM JA KOJI SAM SE VEĆ JEDNOM

OBRATIO, PRIHVATIO VJERU I GOSPODINA KAO JEDINI NAČINI

MOJEG SVAKODNEVNOG ŽIVOTA, KOJI SAM PRIHVATIO DA

BUDEM BOŽJI SVJEDOK, KOJI O GOSPODINU SVIMA PRIČAM I

SVJEDOČIM PA I OVIM SVOJIM ČLANCIMA I NA STOTINE

DRUGIH NAČINA, KOLIKA ĆE TO SAMO POBJEDA ZLOGA BITI.

KOLIKO SAM MU SAMO NEREDA UČINIO SVOJIM OBRAĆENJEM I

SVOJIM SVJEDOČENJEM SVEGA LIJEPOGA ŠTO MI SE S

GOSPODINOM DOGAĐA!

PRVO JE IZGUBIO MOJU DUŠU, KOJU JE VEĆ SMATRAO

SVOJOM.

ONDA JE POČEO GUBITI DUŠE U MOJOJ BLIŽOJ I DALJOJ

OKOLINI.

ONDA KOD MNOGIH OD ONIH KOJE SAM SUSRETAO U SVOJEM

ŽIVOTU.

I PUNO SAM MU NEREDA RADIO U DUHOVNIM BORBAMA

RAZNIH LJUDI, KAO PODRŠKA, NA RAZNE NAČINE, U NJIHOVIM

KUŠNJAMA.

I sad, kada bi uspio vratiti NA STAZE GRIJEHA mene i moj život,

mnogo bi toga vratio pod svoje okrilje.

Obim te duhovne borbe koja se vodila tek sada vidim. Kada je ona bila

najžešća, uopće toga nisam bio svjestan, nego sam mislio da je to sve

normalan dio svakodnevnog života i rada.

A NE, SIGURNO NE!

NIŠTA NIJE SLUČAJNO!

DUHOVNE BORBE ZA NAŠE DUŠE VODE SE STALNO I

SVUGDJE!

SAMO MORAMO SVOJ ŽIVOT, SITUACIJE KOJE NAM SE

DOGAĐAJU, GLEDATI DUHOVNIM OČIMA.

OČIMA SRCA I OČIMA DUŠE.

SAMO TADA MOŽEMO OSJETITI PRAVU SUŠTINU SVEGA

ŠTO NAM SE DOGAĐA.

A potvrdu te žestoke duhovne borbe u meni i oko mene i tom duhovnom

svijetu, dobio sam ovih dana u Međugorju.

DOBIO SAM PORUKE I SPOZNAJE KOJE ODMAH NISAM NI

MOGAO DOBRO SPOZNATI, NJIHOVU TEŽINU I DUBINU.

DVA DANA SAM PREBIRAO PO NJIMA I TEK DOK SADA OVO

PIŠEM, NEKAKO SVE SJEDA NA SVOJE MJESTO.

U Međugorje sam otišao samo sa jednom glavnom nakanom, DA MI

GOSPODIN POŠALJE U OBILJU SVOJEG SVETOG DUHA KAKO BI

ZNAO TOČNO PREPOZNATI SVETU BOŽJU VOLJU ZA SVOJ

ŽIVOT OVIH DANA. JER S PUNO DOGAĐAJA VRTI, OSTAJEM

BEZ POSLA, PRODAJA KUĆE, OBITELJSKI PROBLEMI, ITD.

U tom raspoloženju sam došao i na večernje klanjanje u Međugorju.

Predavao sam Gospodinu tu moju nakanu, osluškivao sam Njegove

odgovore, predavao mu i druge molitve.

I ONDA MI U JEDNOM TRENUTKU DOĐE U

MISLI REČENICA:

"SOTONA JE ZATRAŽIO DA TE KUŠA."

Normalno je da sam se malo zbunio. Otkuda sad to?

Ali sam znao da je to Gospodinova rečenica.

NISAM NIKAKO MOGAO ODMAH SPOZNATI ŠTO BI ONA

TREBALA ZNAČITI.

Jest, imao sam jakih kušnji, padao u teške grijehe, dizao se, prolazio

razne kušnje, ALI SE NIKADA NISAM OSJEĆAO DA JE TO NEŠTO

ŠTO JE DIRNULO MOJU VJERU U GOSPODINA BOGA.

MOJ VJERA U NJEGA BILA JE POTPUNO ČISTA. JEDINO SAM

PUNO VIŠE PADAO U GRIJEHE I MANJE ŽIVIO MOLITVU, MISU

I DOBRA DJELA.

Kako nikakvih drugih znakova nisam dobio, "prebirao" sam u sebi o toj

rečenici i onome što bi ona trebala značiti.

Ni najmanje me ta rečenica nije uplašila, samo nisam znao protumačiti

njezino značenje.

Tako je došla i jutarnja misa u nedjelju, na koju uvijek odem u 11.00

sati, prije odlaska iz Međugorja.

Kćerka i ja smo došli nekih pola sata prije. I ja počnem razmišljati što bih

još do mise mogao izmoliti.

I tada se sjetim da već dva dana nisam izmolio za DUŠE U ČISTILIŠTU

KRUNICU BOŽJEG MILOSRĐA, koju nastojim svaki dan izmoliti ZA

DUŠE U ČISTILIŠTU, POSEBNO ONO KOJE NAJVIŠE TRPE,

POSEBNO ONE OD SVEČENIĆKIH I REDOVNIČKIH DUŠA, I ZA

DUŠE NA SAMRTI.

I kleknem, sklopim ruke, zatvorim oči i počnem moliti.

Bio sam pri kraju prve desetice kada mi u misli

dođe rečenica:

"ZAPOVIJEDIO JE ANĐELIMA SVOJIM

DA TE ČUVAJU NA SVIM PUTEVIMA

TVOJIM."

Krenule su mi suze. Nisam znao što da mislim.

Opet sam bio zbunjen. Što bi to sad trebalo

značiti?

I ONDA MI DOĐE NOVA REČENICA KOJA

ME NATJERALA NA SUZE A TIJELO MI SE

TRESLO:

"TO SU ZA TEBE IZMOLILE DUŠE IZ

ČISTILIŠTA."

JA SAM SAMO PLAKAO I PLAKAO. I NISAM MOGAO STATI.

JER MI JE SVE POSTALO JASNO.

NA BRZINU MI SE POSLOŽILO SVE ŠTO MI SE DOGAĐALO U

ZADNJIH NEKOLIKO MJESECI.

JA SAM U OKRUŽENJU, KOJE SAM GORE OPISAO, SOTONI

RADIO VELIKE PROBLEME.

ON JE ZATRAŽIO OD GOSPODINA BOGA DA ME STAVI NA

KUŠNJE.

JA SAM BIO PRESLAB I POČEO SAM "PADATI".

DUŠE U ČISTILIŠTU SU MOLILE ZA MENE KOD GOSPODINA.

I ON MI JE POSLAO SVOJE SVETE ANĐELE DA ME ŠTITE I

"DIŽU" I POMAŽU U TOJ BORBI.

Onda sam se prisjetio zašto sam zaslužio tu milost od DRAGIH DUŠA

U ČISTILIŠTU.

GODINAMA SE ČESTO MOLIM ZA NJIH.

PRIKAZAO SAM ZA NJIH NA DESETINE MISA. I SAD U

MEĐUGORJU SAM DAO SLAVITI DVIJE MISE. JEDNU U

ZAHVALU MAJCI BOŽJOJ A JEDNU ZA DUŠE U ČISTILIŠTU.

SVAKI DAN ZA NJIH IZMOLIM KRUNICU BOŽJEG MILOSRĐA.

U ZADNJE VRIJEME SAM DAO SLAVITI SVAKU SRIJEDU

SVETU MISU ZA DUŠE U ČISTILIŠTU KOD DRAGOG

SVEĆENIKA ANTUNA U NAŠEM CARITAS DOMU.

SVAKI PUT KADA DOĐEM NA MISU UPALIM ZA NJIH

JEDNU SVIJEĆU. A KADA NE DOĐEM SVAKI DAN, ONDA

ONAJ DAN KADA DOĐEM UPALIM TOLIKO SVIJEĆA KOLIKO

ME DANA NIJE BILO NA MISI.

SRIJEDU SAM SI ODREDIO DA POSTIM ZA DUŠE U

ČSITILIŠTU I DA SVA SVOJE DOBRA DJELA I MOLITVE

TAJ DAN PRIKAZUJEM ZA NJIH.

NA SVAKOJ MISI SE POSEBNO ZA NJIH POMOLIM.

I SVJEDOČIM SVIMA KOLIKO JE VAŽNO DA SE MOLIMO ZA

NJIH.

I samo sam ih jednom molio za pomoć.

I samo sam jednom dobio jedan znak, jednu viziju za dvije duše

iz Čistilišta kojima su išle moje molitve.

Ništa mi drugo moj ljubljeni Gospodin nije dao za spoznati o tome kuda

idu moje molitve.

JA SAM SAMO OSJEĆAO DA SE TREBAM MOLITI ZA NJIH. SVE

VIŠE I VIŠE.

I SADA, U NAJTEŽIM TRENUCIMA OD KADA SAM SE OBRATIO,

KADA SAM DOŽIVLJAVAO VELIKE DUHOVNE KUŠNJE, DUŠE IZ

ČISTILIŠTA SU MI TO VRATILE.

KADA JE SOTONA KRENUO DA ME KUŠA, ONE SU KOD

GOSPODINA IZMOLILE ZA MEN POMOĆ I GOSPODIN MI JE

POSLAO SVOJE SVETE ANĐELE DA ME ČUVAJU.

SADA MI JE JASNO ZAŠTO MI JE KROZ SVE TE KUŠNJE MOJA

VJERA OSTALA ČISTA I NEDOTAKNUTA.

JER SAM IMAO VELIKU DUHOVNU POMOĆ.

Sve ovo što sam sada ovdje napisao, nisam mogao posvjedočiti na

autobusu kada smo se vraćali iz Međugorja jer jednostavno nisam mogao

sve to tako pojmiti. BILO JE TO PREVIŠE ZA MENE ODJEDANPUT.

I ZNAO SAM DA ME MNOGI NE BI MOGLI RAZUMJETI KADA BI

IM BIO TO GOVORIO.

SADA SAM SRETAN I RADOSTAN.

SVE MI JE U SRCU POSTALO JASNO I ČISTO.

I IMAM OSJEĆAJ DA NAKON DUGE BORBE POD VODOM, KADA

SAM VEĆ OSTAJAO BEZ ZRAKA, DA KONAČNO IZRANJAM NA

POVRŠINU.

I ne znam da li je sada Sotona odustao, da li je njegovo kušanje po

Božjem dopuštenju sada završilo.

I znam da će biti još kušnji i duhovnih borbi.

ALI SADA ZNAM DA MOJE MOLITVE,

MOJI POSTOVI, MOJA TRPLJENJA,

MISE, DOBRA DJELA IMAJU VELIKU

DUHOVNU SNAGU, DA NISU UZALUDNA.

I SADA ZNAM DA IMAM PREKRASNE

POMAGAČE U DUHOVNOM SVIJETU.

IDEM I DALJE ŠIRITI RADOST, MIR I

ISTINU.

DO NOVIH KUŠNJI, DO NOVIH

DUHOVNIH BORBI.

ZA SVOJU DUŠU I DUŠE ONIH KOJE MI

GOSPODIN ŠALJE NA MOJ ŽIVOTNI

PUT.

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI

GOSPODINE!

SVETO I PRESVETO TVOJE PROBODENO

SRCE U SVE VIJEKE VJEKOVA!

I SMILUJ SE MENI GRJEŠNIKU!

I SMILUJ SE SVIMA NAMA KOJE SI

OTKUPIO PREDRAGOCJENOM KRVLJU IZ

SVOJEG PRESVETOG SRCA!

ČAŠĆEN, HVALJEN I BLAGOSLOVLJEN

TROJEDINI, LJUBLJENI BOŽE, OČE, SINE I

DUŠE SVETI U SVE VIJEKE VJEKOVA!

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE,

MOLI ZA NAS GRJEŠNIKE!

I ČAST I SLAVA CIJELOM DUHOVNOM

SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU

VOLJU!

MOLITE ZA NAS GRIJEŠNIKE!

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI BOŽE!

SVET I PRESVET.